

21/10/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של א', רופאה המספרת על הקושי הנפשי הגדול להתמודד עם עומס המטופלים ועם מצבים של אבדן חיים, ועל חוסר התמיכה והסיוע לרופאים להתמודד עם העומס הרגשי:

"על מצוקת כוח האדם בוודאי שמעתם. גם על השעות, ואולי אפילו על השכר.

אולי שמעתם והמשכתם הלאה, אולי אתם חושבים שאנחנו סתם בכיינים ואולי אתם חושבים שזו בעיה רצינית וקשה.

זה לא משנה, כי יש חלקים שעליהם לא שומעים אף פעם. תנו לי לספר לכם על המחיר שאף אחד לא חושב בכלל שאנחנו משלמים.

דמיינו שאתם בתורנות, אחראים לבד על 30-40 חולים (המספר משתנה ולא באמת כזה חשוב). יש החייאה. אתם מנסים, אבל ההחייאה נכשלת. אין לכם רגע לחשוב על מה שקרה כאן, על זה שראיתם מישהו מת.

זה גם לא חדש לכם, הרי זו לא ההחייאה הראשונה שלכם, לא הפעם הראשונה שבה מישהו מת לכם תחת הידיים באופן הכי פיזי שיש. אתם צריכים ללכת לדבר עם המשפחה, להיות נוכחים בכאב שלהם. הכאב הזה מתבטא בכל מיני דרכים – יש שצועקים וכועסים, יש ששואלים שאלות, יש שפשוט מקבלים את מה שאתם אומרים בשקט... אבל אתם תמיד שם איתם.

ואם חשבתם שאחרי שהמשפחה תלך להיפרד מאהובם יהיה לכם רגע לחשוב על מה שעבר עליכם, אתם טועים.

כי הרי צריך לכתוב את תעודת הפטירה – אבחנות ומספרים.

ואז צריך להתפנות לכל מה שקרה בשאר המחלקה בזמן שהייתם עסוקים. החולה מחדר 1 העלה חום, החולה מחדר 2 מודאגת מרמת הסוכר שלה, המשפחה של החולה מחדר 4 לא הצליחו להגיע בשעות

העבודה כדי להתעדכן אבל הם יודעים שבכל שעה יש רופא במחלקה והם דורשים שתהיו שם בשבילם בדיוק עכשיו ולחדר 5 הגיע חולה חדש שצריך להכיר ולהחליט איך לטפל בו.

וכשמשפחה צועקת, כי הם מרגישים שהם מחכים המון זמן ושאיף אחד לא מתייחס אליהם וכל הטענות המוצדקות או לא שיש להם, אין לכם את הרגע להתמודד עם הכעס שהופנה כלפיהם, לחשוב אם נהגתם נכון או לא, להרגיש משהו – הרי מישהו מחכה לבדיקת דם או למכתב השחרור.

לפעמים אתם מוצאים את עצמכם הולכים לשירותים בשביל כמה דקות של שקט.

אמנם לא הייתם שם כבר שעות, אבל גם לא שתיתם הרבה אז זה לא באמת דחוף. זה פשוט המקום האחד שבו יש לכם זמן לעכל.

התורנות נגמרת. אתם בבית. זה הזמן להפנים הכול, לחשוב ולהרגיש, להסיק מסקנות. לא באמת, העייפות מנצחת הכול.

ומחר? מחר תחזרו בדיוק לאותו מקום, לעשות בדיוק את אותם דברים."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת